PÄIVÄSTÄ TOISEEN

28.12.15

Aurinko nousee
Helsingissä kello 9.25
ja laskee kello 15.18
Oulussa kello 10.29
ja laskee kello 14.04

Päivän sana
28.12. Joosef heräsi unestaan, otti heti yöllä mukaansa lapsen ja hänen äitinsä ja lähti kulkemaan kohti Egyptiä. Siellä hän pysytteli Herodeksen kuolemaan asti. Matt. 2:14–15
29.12. Sinä olit turvapaikka heikolle, pakopaikka kurjalle vaikeuksien aikana, suoja rankkasateessa, varjo helteen tullen. Jes. 25:4

Nimipäiviä
Tänään maanantaina: Viattomien lasten päivä, Piia
Huomenna tiistaina: Rauha

Mietelause
Se, jonka täytyy turvautua omaan apuunsa, on joutunut onnen helmaan.

Benjamin Franklin

MERKKIPÄIVIÄ

70-VUOTIAS

Talousneuvos **Matti Rinta-Kohtamäki** 28.12. Isokyrö. Matkoilla. Ei vast.ottoa.

Lähetä merkkipäiväilmoitus

Merkkipäiväpalstalla julkaistaan päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä tietoja. Kirjoita viestiin merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, titteli ja kotipaikka sekä merkkipäivän ajankohta ja mahdollinen lyhyt maininta juhlan vietosta. Valokuva voi olla mustavalkoinen tai värillinen. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä.
Lähetä ilmoitus postitse osoitteeseen Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki tai sähköpostilla merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi.

METSÄLLÄ

Pimeä keikka

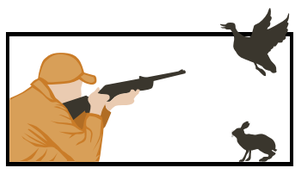

Kotini oli pieni ja vaatimaton. Meitä oli iso perhe, paljon lapsia ja puute oli jokapäiväistä. Isä kävi metsätöissä silloin kun niitä oli. Muuta tuloa ei ollut. Nuoresta pitäen hän oli oppinut pyytämään kalaa, metsästämään ja poimimaan marjoja ja sieniä.

Parhaiten isä osasi kuitenkin pyytää hirviä. Isällä oli hyvä hirvikoira, ja hän sai kaadetuksi hirviä, vaikka ne sodan jälkeen olivatkin vähissä.

Nälkäinen perhe oli metsästyksen lähtökohta. Isä hirvesti omalla luvallaan niinä aikoina, kun se hänelle parhaiten sopi. Metsän keskellä oleva yksinäinen asuinmökki antoi salametsästykselle hyvät lähtökohdat. Metsästysaseena isällä oli eräältä asekätkijältä saatu upouusi sotilaskivääri.

Kolmetoistapiikkisen lihoja hakemaan

Eräänä syyskuun päivänä isä oli onnistunut kaatamaan ison hirven.

Paikka oli kaukana korvessa. Kaadettuaan hirven isä oli nylkenyt ja paloitellut hirven ja kasannut lihat hirventaljan päälle suolle. Sisäelimet ja turvan hän oli pakannut reppuun.

”Siellä on metsässä nyt paljon lihaa”, isä sanoi illalla tultuaan kotiin.

”Paikka on kaukana, kymmenen kilometrin päässä. Nyt on kuutamo, siellä näkisi vielä hakea lihaa kotiin nyt heti.”

Vanhin veljeni teki lähtöä saatuaan ohjeet, mistä kaatopaikka löytyisi.

”Lähde sinä mukaan, haetaan yksi lasti”, veli sanoi minulle.

Lähdimme illansuussa matkalle. Aavemainen hämärä peitti tienoot.

Kuljimme vanhaa tukkitietä niin pitkälle kuin mahdollista ja oikaisimme loppumatkan metsän halki suoraan kaatopaikalle. Rupesi sataa tihuuttamaan, eikä kuunvalosta ollut enää tietoakaan.

Löysimme kuitenkin lihat, joiden vieressä oli kolmetoistapiikkiset sarvet. Lihaa oli paljon.

Laitoin toisen etulavan reppuuni, joka tuntui sen jälkeen tosi painavalta.

”Tulimme tuosta hongan vierestä”, sanoin, kun lähdimme liikkeelle. Veljeni käveli edellä, minä yritin pysyä hänen perässään.

”Kohta tulemme purolle. Sen ylitettyämme on vielä vähän matkaa tätä korpea, sitten maasto paranee”, veli sanoi.

Oli niin pimeää, että emme nähneet puroa, mutta solina paljasti sen. Ylitimme puron ja jatkoimme matkaa. Sitten veljeni sanoi, että pidetään pieni tauko ja jatketaan sitten matkaa tukkitielle. Kun veljeni oli saanut tupakan poltettua, jatkoimme matkaa.

Jonkin matkaa kuljettuamme veljeni putosi puroon.

”Mikä helvetin puro tässä on?” veli ihmetteli.

”Tulimme takaisin samalle purolle, ei täällä muutakaan puroa ole. Kun jätetään puro selän taakse ja jatketaan suoraan, niin tullaan väkisin tukkitielle.”

Jatkoimme matkaa.

Sitten veli pysähtyi ja sanoi:

”Taas kuuluu puron solina. Sama puro. Emme näköjään osaa sinne tielle pimeässä.”

Sytytimme nuotion ja rupesimme odottamaan aamua. Kun taivas rupesi kirkastumaan, veli sanoi, että nyt lähdetään. Pian putkahdimme talvitielle. Sade oli lakannut ja valoa oli sen verran, että näki kulkea. Muutaman kerran laskettiin taakat maahan ja levähdettiin.

Kun tultiin kodin lähelle, veli sanoi, että älä vie reppua pihaan saakka, jätä se tänne metsän reunaan, siellä voi olla joku vieras paikalla.

Kuin unessa kävelin loppumatkan muistamatta matkasta enää mitään.

Heräsin siihen, kun isä kysyi:

”Mihin sinä jätit sen liharepun? Rupean laittamaan lihoja säilöön.”

Menimme yhdessä etsimään reppua, ja löytyihän se lopulta yhden kuusen juurelta.

”Onpas tämä painava”, isä sanoi nostettuaan repun selkäänsä.

AULIS MULARI
Tornio

JUHA VÄSTI

Sami Hedbergin vuoden aikana tekemistä stand up -keikoista 309 kesti vähintään tunnin. Niitä oli seuraamassa vähintään sadan hengen yleisö.

Suomalaiskoomikko kurvaili maailmanennätykseen

Koomikko Sami Hedberg teki vuoden aikana 365 stand up -esitystä. Se toi miehelle maailmanennätyksen.

Stand up -koomikko **Sami Hedberg** on ravannut vuoden Suomea ristiin rastiin tehdäkseen Guinnessin maailmanennätyksen stand up -esityksillään.

Kiertueellaan koomikko esiintyi yhteensä 81 eri paikkakunnalla ja kiertueautojen mittarissa on yhteensä 100 000 ajettua kilometriä tältä vuodelta.

Koomikko on järjestänyt 365 esitystä aina Lapin perukoilta etelään, Suomen kainalosta varpaanväliin, kuten huuliveikko itse toteaa.

Jos hän voisi kelata ajassa taaksepäin, ryhtyisikö hän vielä maratonkiertueeseen?

”Ehkä en ihan samassa määrin lähtisi tekemään. Siinä on niin iso homma: matkustaminen ja kaikki, mitä kiertueen ympärillä on. Se kuluttaa ihmistä, mutta antaa myös”, hän toteaa.

Idea kiertueeseen lähti, kun Hedberg pyöritteli mielessään lukua 365, joka oli hänen mielestään hieno nimi kymmenvuotiskiertueelle.

Häntä oli vuosien saatossa pyydetty eri paikkoihin Suomessa, mutta hän ei ollut aikaisemmin ehtinyt.

Nyt hän esiintyi myös paikoissa, joissa ei aiemmin ollut stand up -komiikkaa nähty. Jotta ennätys saatiin onnistumaan, oli esityksiä järjestettävä useampi samana iltana.

Materiaalia maakunnista

Yleisö on Hedbergin mukaan erilaista eri puolilla Suomea, vaikkei hän osaakaan sanoa, nauretaanko jollain tietyllä alueella helpommin kuin toisella.

Hänestä vanhat stereotypiat vaikkapa pohjalaisista jäyhinä ja savolaisista lupsakoina eivät pidä paikkaansa.

”Tiedän paljon savolaisia, jotka ovat tosi lupsakoita ja nauravaisia, ja sitten on sellaisia, joita ei naurata mikään.”

Suuret ääriviivat hänen esityksessään pysyivät samana kaupungista toiseen, mutta mausteeksi hän heitti paikallista huumoria joukkoon – ja tietenkin naapuripaikkakunnat saivat siitä myös osansa.

”Minulla on eri puolilta Suomea tullut stand up -materiaalia kaupungeista ja murteista, savolaisista, turkulaisista ja hämäläisistä”, hän luettelee.

Tämän vuoden yksi mieleenpainuvimmista kokemuksista oli Hedbergille 1 264 asukkaan Utsjoki. Sinne hän järjesti kaksi esitystä.

Koomikkoa varoiteltiin etukäteen, ettei montakaan ihmistä välttämättä tulisi paikalle. Toisin kuitenkin kävi. Molemmat näytökset olivat täynnä.

”Kolmen ja puolen sadan kilometrin säteeltä tultiin katsomaan. Se oli kyllä hieno hetki.”

> Tiedän paljon savolaisia, jotka ovat tosi lupsakoita ja nauravaisia, ja sitten on sellaisia, joita ei naurata mikään.

Grillit syyniin

Hedbergin on voinut bongata jonottamassa viime kesänä nakkikioskilla kuvausryhmän kanssa, sillä kiertueella kuvattiin hänen uusi televisiosarjansa Grillit huurussa.

Sarjassa tutustutaan grillikioskeihin ympäri Suomen sekä yrittäjiin luukkujen takana.

Grilliruuan ajatellaan monesti olevan samanlaista kaikkialla, mutta Hedbergin mukaan näin ei ole. Valikoimissa on paikkojen erikoisannoksia ja salaisia kastikereseptejä, ja erityisesti hän vaikuttui joidenkin yrittäjien kunnianhimosta.

”Arvostan sitä, että useammille paikoille oli tärkeää tuoreus.Muutamaan paikkaan jopa tuotiin lähitiloilta lihat, kasvikset ja salaatit”, hän toteaa.

Hedberg tykkää välillä käydä grillillä muutenkin kuin työn puolesta. ”Mielestäni kuuluu suomalaisuuteen käydä silloin tällöin purilaisella.”

Luonto kutsuu

Työ pitää yrittäjä-koomikon tiukasti Etelä-Suomen kaupungeissa. Kaupungista on kuitenkin pakko päästä pois aina välillä, Hedberg huomauttaa.

Luonto ja eläimet ovat äärimmäisen tärkeitä hänelle. Varsinkin tämä työntäyteinen vuosi on tuonut kaipuun luonnon keskelle.

Sinne Hedberg ei kuitenkaan ihan kokoaikaisesti voisi kuvitella muuttavansa, vaikka leikitteleekin ajatuksella maaseutukodista kaupunkiasumisen vastapainona.

”Kyllä minulla semmoinen pieni haave on ollut, että olisi pieni tupa ja kotieläimiä. Se voisi olla ihan mahdollinen ajatus.”

HENNI LAITALA

KUKA?

Sami Hedberg

Syntynyt Helsingissä vuonna 1981.
Ennen stand up -koomikon uraa ollut töissä pikkolona.
Tuli tunnetuksi voitettuaan Get up stand up -kilpailun vuonna 2005.
Työskennellyt esimerkiksi radioäänenä, juontajana ja näyttelijänä.
Perusti oman yrityksen Hedberg Entertainment Oy:n 2005.
Naimisissa, asuu Helsingissä vaimonsa Ilona Hedbergin kanssa.

Ensi vuosi on vihervuosi

Ensi vuonna vietetään valtakunnallista vihervuotta 2016.

Vihervuosi on ympäristöministeriön nimeämä valtakunnallinen teemavuosi, jota vietetään viidettä kertaa.

Teemavuoden tavoitteena on innostaa ihmiset, yhteisöt, järjestöt ja yritykset toimimaan oman lähiympäristönsä hyväksi. Tarkoituksena on edistää rakennetun ympäristön viihtyisyyttä ja ihmisten hyvinvointia.

Vihervuoden teemaksi on valittu Minun maisemani – maalla ja kaupungissa. Maisema-sana sisältää niin rakennetut ympäristöt, luonnonalueet, kulttuurimaiseman kuin suojelualueetkin.

Vuoden pääteema Kestävä suomalainen maisema keskittyy siihen, miten edistetään kestävän kehityksen mukaista viheralueiden suunnittelua, rakentamista ja hoitoa.

Muita vuoteen liittyviä teemoja ovat muun muassa lähiruoka ja kaupunkiviljely.

Kaikki voivat osallistua teemavuoteen ja organisoida oman näköisensä tilaisuuden, tapahtuman tai projektin.

MAIKKI KULMALA
Lisää: www.vihervuosi.fi

Silmät kannattaa suojata ilotulituksia ihaillessa

Katsojankin kannattaa varustautua suojalasein, kun ilotulitusraketteja ammutaan uudenvuodenyönä.

Näkövammaisten keskusliiton mukaan viime vuodenvaihteessa 17 ihmistä sai silmävamman ilotulitteista, ja neljä heistä vammautui katsoessaan ilotulitusta. Yhdelläkään ei ollut suojalaseja.

Tyypillisimmin katsoja saa silmävamman, kun raketti kimpoaa vahingossa yleisön suuntaan tai ammutun raketin kappaleita putoaa katsojien päälle.

Silmävammoja voi tehokkaasti estää suojalaseilla. Rakettien sytyttäjän lisäksi myös katsojien kannattaa käyttää suojalaseja. Parhaita ovat lasit, jotka suojaavat silmää sivusta ja alapuolelta.

Silmävammojen määrä on vähentynyt, kun ilotulitteita koskeva uusi lainsäädäntö tuli voimaan 2010.

Lain mukaan suojalasien käytöstä tuli ilotulitteiden ampujalle pakollista.

Viime vuonna silmävammoja tuli kuitenkin edellisiä vuosia enemmän.

Ilotulituksella on aikarajoitus

Ilotulitteita saa ampua uudenvuodenyönä kello 18–02.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto Tukes korostaa, ettei ilotulitteita saa käyttää alkoholin vaikutuksen alaisena.

”Olet vastuussa seurauksista tilastasi riippumatta”, Tukes muistuttaa ilotulitteiden turvallisuusohjeessaan.

Turvallisuusohjeissa kiinnitetään huomiota ilotulitteiden käyttöpaikkaan. Se tulee valita niin, ettei käytöstä aiheudu vaaraa ihmisille, rakennuksille, ajoneuvoille eikä muullekaan omaisuudelle. Metelistä kärsiville ihmisille tai kotieläimille ja lemmikeille ei ilotulituksella saa aiheuttaa kohtuutonta haittaa.

Missään tapauksessa sisätiloissa ei saa sytyttää ulkotiloihin tarkoitettuja ilotulitteita.

MAIKKI KULMALA

MARKKU VUORIKARI

Ilotulituksesta syntyy roskaa, joka kannattaa kerätä maastosta pois viimeistään uudenvuodenpäivänä.